

fatternes Ret undergivne, at forandre denne Regel om de 10 Aar; thi det vil jo dog være let, det vil kun være et simpelt Penge-spørgsmaal at komme overens med de vedkommende Forfattere eller deres Arvinger om at faa Lov til at opføre deres Stykker igen og derigennem erhverve Retten forfra. Derimod indrømmer jeg naturligvis, at Faren for det kgl. Teater ligger i Muligheden for at tabe Eneretten til de Stykker, som ere uden for Forfatterens Ret, hvor Forfatterretten er udløben, d. v. s. særlig Holberg og Oehlenschläger og andre af de ældre Forfattere, men særlig med Hensyn til de to Forfattere, over for hvem der er Fare paa Færde, maa man søge ad anden Vej at hævde det kgl. Teaters Ret. Nu at faa en Ændring ind i denne Lov, som paa dette specielle Punkt skulde forandre Loven af 1889, tror jeg ikke er muligt, der skal nøjere Overvejelser til. Som det vil være det ærede Medlem bekendt, da han jo har siddet i Udvalget, var der i det Forslag, som jeg stillede i Udvalget, taget bestemt Hensyn dertil, og den Bestemmelse, som jeg der foreslog, tror jeg paa dette Punkt vilde være fuldt ud tilfredsstillende; men det er en Ting, med Hensyn til hvilken det ikke gør det mindste, at det opsættes til næste Aar at tage Bestemmelse derom. Kunde vi til næste Aar blive enige om en saadan Bestemmelse, som jeg her havde foreslaaet vedrørende det kgl. Teaters ældre Repertoire, vil det kgl. Teater efter al Sandsynlighed — man kan vædde 99 mod 1 derpaa — ikke have lidt mindste Skade ved, at der i saa Henseende ventes til næste Aar.

Berntsen: Ja, det Forslag, som det ærede Medlem stillede i Udvalget, foreligger jo ikke her, og det kan ikke nytte at komme ind paa en Diskussion om et Forslag, som er stillet i Udvalget, og som ærede Medlemmer savne Forudsætninger for at kunne bedømme Indholdet af. Men jeg skulde dog mene, at Spørgsmaalet om det kgl. Teaters fremtidige Repertoire har ikke saa liden Forbindelse med det Spørgsmaal, vi her staa i Begreb med at afgøre, thi dersom Tidsbestemmelsen for det kgl. Teaters Repertoire ikke forandres, er Forholdet jo det, at de private Teatre nu kunne spille frit alle de Stykker, som det kgl. Teater ikke har kunnet spille i de sidst forløbne 10 Aar. Det er ikke blot Hensynet til de Stykker, der ere undergivne Forfatterretten, som den ærede sidste Taler omtalte, der her kommer i

Betragtning, men ogsaa Hensynet til en hel Del større Stykker, f. Eks. af Holberg og Oehlenschläger, som det vil have den største Betydning for det kgl. Teater at bevare som sit Repertoire, og det kan blive et stort økonomisk Spørgsmaal at bevare disse Stykker. Jeg mener derfor, at disse to Ting staa i saa nøje Forbindelse, at det ene ikke burde afgøres, uden at det andet afgjordes med det samme, og vil man træffe midlertidige Bestemmelser til Gunst for de private Teatre, skulde man ikke glemme at træffe saadanne midlertidige Bestemmelser, som ere af den største Betydning for det kgl. Teaters økonomiske Interesse. — Naar den ærede Ordførere mente, at det ikke var rigtigt af mig, at jeg har kaldt denne Lov en Beskyttelseslov, idet han anførte, at det, som var Hovedhensigten med denne Lov, jo var, at de Bevillinger, som de private Teatre nu havde, ikke fornyedes for et længere Tidsrum, maa jeg dog henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at Bestemmelsen i § 1 i hans eget Forslag rækker videre. Lovforslaget vil jo søge at forhindre, at der overhovedet inden 1ste Oktober 1901 gives ny Bevillinger uden for de Bevillinger, som alt ere givne til de nuværende private Teatre.

Justitsministeren (Rump): Man vil let kunne forstaa, at man i denne travle Tid, hvor man hver Dag har en meget lang Dagsorden, og hvor de enkelte Behandlinger følge saa hurtigt oven paa hinanden, kan løbe i Vildrede med Hensyn til Tallet af Behandlingerne, særlig naar som her 2den Behandling, som fandt Sted i Lørdags, ikke gav Anledning til nogen Diskussion, idet der ikke var stillet noget Ændringsforslag. Forholdet bliver jo alt-saa det, at hvis Lovforslaget skal gaa til det andet Ting, maa det ske i den Skikkelse, hvori det foreligger, og da vil jeg meddele det andet Ting, at det, som jeg her har anført, i alt Fald er en Betingelse for min Tilslutning. Vil saa det andet Ting fremme Loven, ville jo ogsaa de fornødne Forslag i saa Henseende komme frem.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingerne.

Det stillede Ændringsforslag (se foran) vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.